

VERES ESZTER

I.

Nem kell most
fiúcska
sem kicsi
leányka
szép Veres
Erzsinek
csak pásztor
subája
zöld fenyő
árnyába
sombokor
tövébe
szerelem
fészkebe.

Esthajnal
csillagát
feljönni,
ha látja
bujtatja
bé lábát
cifra kis
topánba
gyöngyös
topánba
karsu két
bokáját
surranó
topánba.

Kendejét
terfti
patyolat
vállára
futásra
csalja őt
vad pásztor
tanyája
szép legény
hívása
mord patak
zúgása
nászt kérő
furulya
sírása.

Ha égen
a csillag
s holdkarély
fehérlik
csak akkor
búcsuzik
zöld fenyő
árnyában
sombokor
tövében
kedvesse
karjától
édesse
szemétől
villás kis
bajszától
csók kérő
szájától
szerelem
fészkeben.

II.

Havasról
éjféltajt
sűrű nagy
sötétben
lófejű
gonoszak
pokolról
kélt rosszak
egymást is
csikarva
falura
leszállnak.

Vérivó
vacsorát
vinni fő
gonosznak:
égő ujjú
kosznak
szerte-szét
szélednek
házak közt
futkosnak

ajtókon
benéznek
ablakon
beszöknék.

Jaj most
az élőnek
kis gyermek
húsának
apró szűz
vérenek,
kit nyársra
kaphatnak
gonoszak,
éjjelén,
javasok
hajnalán
kasukba
taszítanak.

Fussatok,
fussatok
két kicsi
árvácska
apátok
halálba
vad szikla
mélyében,
anyátok
messzi van
szép pásztor
ölében.
Fussatok,
fussatok
szent kereszt
tövéhez.
Gonoszak
szájából
freccsenő
zöld mérget
fedjétek
gyöngy-füvel,
varázsos
szent füvel
mi sarjadt
kilenc hold
téli hold
fogyásán

fussatok,
fussatok
kárhozott
ne lásson.
hét patak
forrásán,
hét ösvény
fogyásán
útvégi
faszenthez
lélek el —
ne kárhozz
fussatok,
fussatok
szűz Márja
fiához.

III.

Jő haza
szép Erzsi
meleg még
telt keble
kendjét
levetve
csipőjén
hordozza
szép lába
fáradtan
kéjvágtyól
berugva
reszketve
most hozza.

Szép lába
változik
gyökeres
tuskóvá
két karja
csapódik
égfele
dobódik
mint látia
két vérit
szívből nőtt
csibéjít
gonosztól
üzetve,
lófejű

banyától
futtatva
ösvényen
szalajtva
iszamon
szöktetve
sövényen
szegény két
árvácska
iramlik
serényen.

Boszorkány
veti most
elibük
rőt haját
jaj neked
egyvérem
ha talpad
reá hág,
Jaj nekem
Istenem
egvszülött
gyöngy szemed
fiacskám
szép szemed
tán többé
sohse lát.
Jaj neked
leánykám
én vérem
szülöttje
ne lépjél,
ne hágjál
gonosz rőt
fürtökre.

Két gyerkőc
nem nézi
nem ügyel
futtába
hová lép
a lába
boszorkány
rőt haja
sercegve
kap lángra
s kénesen
kékesen

füstölő
pokoltűz
szökkenik
az égig
szál fenyők
hegyéig.

Két riadt
árvácska
kosfejű
rosszlelek
gonosznak
szarvára
felszúrva
ficáncol
két kezük
két lábuk
rőt lángon
ott táncol.
Szép Erzsi
mint látja
megkövül
kék szeme
kővé lesz
két lába
kővé vál
lágý teste
mellette
kedvesse
mind rázza
hiába,
nem ébred
csak áll ott
fehéren
az erdő
szegélyen.
Nem mozdul
a szeme,
nem szólal
a szája
nem moccan
a lába
csak áll ott
boldogan
két kicsi
gyerkőccel
hideg kő
haláiba.

Cserei Szász László